

DE EENZAAMHEID VAN DE GEESTELIJKE MENS

Op de vlakke velden is er veel gezelschap, maar hoe hoger u stijgt, hoe eenzamer het bergpad wordt. Op dit moment moet er een vreselijke eenzaamheid zijn op de top van de Mont Blanc, waar de sterren stil naar die machtige berg kijken. Hoe groot is de stilte boven de onbetreden sneeuw! Hoe eenzaam is de top van de Matterhorn, of de top van Monte Rosa! Wanneer een mens in genade groeit, staat hij op uit de gemeenschap van velen en komt dichterbij zijn God. Tenzij hij in zeer gelukkige omstandigheden wordt geplaatst, zal hij er maar heel weinig vinden die het hogere leven begrijpen om zo met hem over deze heilige dingen te spreken. Maar deze mens zal zo nederig zijn als dat hij verheven is en hij zal noodzakelijkerwijs terugvallen op de eeuwige gemeenschap van God. Zoals de berg de hemel doorboort en zijn massieve piek als de voetbank van de troon van God biedt, zo gaat de gelovige, ongezien door sterfelijke ogen, naar de geheime plaats van de tabernakel van de Allerhoogste, waar hij verblijft onder de schaduw van de Almachtige.

